

Betydning; hvis der derved tænkes paa de store Rasseartikler, paa de Luxusartikler, som bruges af den store Mængde Mennesker, kan der være Spørgsmaal om store Indtægter; jeg er saaledes overbevist om, at vi i Overensstemmelse med andre Lande kunne faae meget mere ind af Brændevin, end vi nu faae. Jeg tog forleden Tobak med, men enten har den ærede Minister udtalt sig uforrett, eller ogsaa vil han ikke gaa ind paa denne Betragtning, og jeg skal om et Dieblit komme tilbage til disse Artikler, der, som bekendt, møde Banfælgeligheder her i Salen, saaledes som Anskuelserne her ere, i Forening med den hele Betragtning i Landstinget. Men for at blive ved Ministerens Anskuelse, da erklærede han udtrykkelig, at hans Mening her var den: ved at tage Noget fra Nødvendigheds-gjenstandene og lægge det over paa Luxusgjenstandene at faae Byrden over paa andre Samfundsklasser og forandre det ulige Tryk, som nu er en Følge af Toldafgiften. Men dette er ikke muligt paa denne Maade. Hvis den ærede Minister vil se, hvem der betaler Brændevinsafgiften og tillige en meget stor Del af Tobaksafgiften, vil han finde, at det er den store Mængde Mennesker. Det kan være meget prisværdigt at lette Tolden paa Kaffe, Sukker og Ris og lægge mere paa Brændevin og Tobak, jeg følger gjerne Ministeren deri, men hvis den ærede Minister mente, hvad han forleden sagde, at man skulde tage fra de Samfundsklasser, paa hvilke Tolden nu hviler i et uretfærdigt Forhold, og erstatte det ved Toldafgifter, der nærmest bæres af andre Samfundsklasser, da er dette umuligt, det naas ikke. Det kunde være muligt, — hvad jeg har hørt fra Medlemmer, som have beskæftiget sig med Toldfager —, hvis man kunde tænke sig Afgifterne af de Artikler, som ere Luxusartikler i en anden Forstand, saaledes indrettede, at de kunde bære noget Mere, men det er fuldstændig umuligt — som jeg tillod mig at fremhæve — paa anden Maade. Ved Tobak møde vi overordentlige Banfælgeligheder i saa Henseende. Naar vi skulle tænke os nogen større Forøgelse i Tobaksafgiften, bliver det, som der oftere har været Tale om, tillige nødvendigt at paalægge den indenlandske Tobak en Afgift; men jeg behøver ikke her i Salen at erindre om, hvilke Banfælgeligheder dette har mødt, og det er dog et nødvendigt Supplement. Vi havde tænkt i et tidligere Toldudvalg at ramme de mere Velhavende noget mere ved at forandre Tolden paa Cigarer til en Værditold, men det var i det Mindste mig ganske klart, at dette var et Experiment, Noget, hvis Udfald vi kunde have Lyk til at prøve her i Landet, men som var meget tvivlsomt og navnlig i finansiell Henseende meget usikkert. I alt Fald var der ikke Spørgsmaal om Summer, der kunde have nogen Betydning i Sammenligning med de Millioner, som indbringes af de store Nødvendighedsartikler, Livsforbrødenheder, som bruges af Alle,

som Kaffe, Sukker og Lignende. Hørte jeg andre Udtalelser fra den ærede Finansministers Side, saaledes at jeg kunde haabe, at Ministeren var villig til, om ikke at opgive 5 Millioner, saa dog at opgive et Par Millioner Kroner, saaledes som en tidligere Finansminister var tilbøielig til, saa kunde jeg tænke mig, at det kunde føre til et heldigt Resultat at forhandle denne Sag; men vi have ikke hørt noget Saadant af den ærede Minister. Naar Valget skulde være mellem de forskjellige Artikler, navnlig mellem Livsforbrødenheder og økonomiske Gjenstande, tror jeg, at der for Landets Udvikling i det Hele, for den store Befolkning, for Indtægten gennem Arbejdslønnen, for Næringen og i Særdeleshed for Agerbruget kunde være andre Artikler — jeg skal nævne Jern, Træ og Stenful —, med Hensyn til hvilke det var meget vigtigere at faae hævet Toldafgiften end netop med Hensyn til Livsforbrødenheder; men jeg vil indrømme, at jeg overser Artikler som Sukker kunde være tilbøielig til at stille mig anderledes. Den store Erfaring, man har fra England med Hensyn til dette Spørgsmaal, og adskilligt Andet i de senere Aar, kan ikke Andet end gjøre det Indtryk, at man bliver noget betænkelig i saa Henseende. Jeg havde Udskilligt mere at tilføie her, men da det ganske vist kun tilbøieligt angaar dette Spørgsmaal om Rigtigheden af Udvælgelsens Retsættelse, skal jeg i det Mindste foreløbig tilbageholde de Bemærkninger, jeg kunde have at gjøre.

Formanden (Krabbe): Jeg forstaaer meget vel det ærede Medlems Betragtninger som sigtende til det Spørgsmaal, om det er nyttigt at nedsætte et Udvalg (Frederiksen: Ja netop); men jeg vil dog henstille til de ærede Medlemmer, om de ikke, selv naar dette haves for Die, ville begrænse deres Udtalelser om Sagens Realitet.

Finansministeren (Estrup): Jeg gjorde allerede under en anden Sags Behandling det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) opmærksom paa, at, naar jeg havde brugt Udtrykket Luxusvarer, maatte dette ikke forstaaes i allerførreste Forstand, saaledes at jeg kun tænkte paa egentlige Luxusvarer, men at jeg ogsaa brugte denne Betegnelse for Væver, som ikke vare Fornødenheds-gjenstande, altsaa i Modsetning til Fornødenheds-gjenstande. Deraf følger det jo ogsaa, at det Ukvivalent, der skulde søges for en Formindskelse af Toldindtægter, hidrørende fra Ophævelse eller Formindskelse af Afgifterne paa Nødvendigheds-gjenstande, kunde søges i en langt større Kreds og i et langt større Omfang, end det ærede Medlem forudsatte, nemlig alene i egentlige Luxusgjenstande. Jeg har allerede tidligere gjort denne Bemærkning til det ærede Medlem, men han maa formodentlig ikke have hørt eller opfattet den. I een Henseende kan jeg fuld-